

են, որպիսի իրաւունքներ է տալիս այդ
ակադեմիայն իւրեանց ուսումը աւար-
տող ակադեմիականներին, և վերջապէս՝
որպիսի և որքան գիտութիւն է պա-
հանջուում այդ բարձրագոյն ձեւմարա-
նը մտանդներից: Այս ամենայն տե-
ղեկութիւնքը, որպէս և ուսն օրագրի
յիշած « հին սովորութիւնքը », գու-
ցէ ծանուցանէ և բացատրէ մեզ Այլ-
միաճնական Արարի ամսագիրն:

ԲՈՅՆԻ ԹՈՉՆՈՅ

Նախախնամութիւն հիանալի տե-
սանի 'ի բոյնս Թուոյ, չիք որ որ նը-
կատիցէ և խանդաղատիցի ոչ ընդ երկ-
նայինն բարութիւն, որ շնորհէ տկա-
րին ճարտարութիւն, և կանխադու-
շութիւն այնմ՝ որ անիոյթն է ամե-
նեւին:

Ի սրճնել ծառոց ծաղկամբ՝ ճար-
տարք բիւրաղիի սկիզբն առնուն գոր-
ծել, սորա շնոր յարդի առեալ 'ի ծեր-
պրա վաղեմի օրմոց տանին, և գորա 'ի
լուսամուտ տա տաճարաց շին ւածս գոր-
ծեն, մինչ այլք կորդեալ տանին Թելս
'ի ձարից զամբկի, կամ 'իտուն ինչ գեղ-
մին, զոր մարին 'ի խալես Թաղու առ-
կախ: Ան 'ի նստա փայտահաղք, որք
'ի կատար ծառոց կբեալ զճիւղս ընդ
իրեարս սնդեն. են և ստայնիք՝ որք
զլամպակենի 'ի տատասկէն քաղեն:
Կանգնին ագարանք բիւրաւորք, եւ
մէն մի սպարան է բոյն մի. և մէն մի
բոյն հրաշալի կերպափոխութեանց է
օթեւան. զառաջինն ձու գեղափայլ,
ապա ձագ աղուամաղ, ուր ուրեմն
ձագն զգենու փետուրս, և մայրն մոր-
գէ՝ զնա յտընկելիս 'ի Թառս անդ,
որ յետ սակաւուց յեղերաց որրանին
հակեալ 'ի վայր զգլուխ սոյ զառա-
ջինն ակնարկ 'ի բնութիւն. ընդ որ

զարմացեալ եւ սրտուցեալ գրորի 'ի
կոյս եղարոյն, սորոց անձանօթ է տա-
կաւ ին սրտիկեր հրաշալեացոյ՝ յոչմամբ
ճնողացն ձայնի միւսանգամ երանէ
յանկոյնոյ անտի եւ անտիական ար-
քայս այերաց, որ զմանկութեանն կրէ
տակաւին Թագ զգլխով, համարձակի
նկատել զերկինն ամբաւ, զյարածուփ
կատարս շաճեաց և զանդունդս դա-
լարեաց, որ ընդ կաղնեաւն հայրենի:

Իսոյց այն ինչ անտառք ասանջա-
կանք 'ի գալուստ նոր հիւրոյն բերե-
րին, Թուշուն մի բազմօրեայ անկար 'ի
Թեւոյ եկեալ առ վտակաւն անկանի,
անձնատուր եւ մենաւոր խաղաղու-
թեամբ մնայ մահու յափունս անդ,
ուր երբեմն զուրախութեցն երգեաց
նուագ, և ծառք տեղոյն բարձեալ ու-
նին տակաւին զոյն նորա և զխաղա-
ղաւէտ ժառանգորդս:

Ի դէպէ աստ նկատել զայլ իմն ու-
րէնս բնութեան: Ի կարգի մանրերսմ
հաւուց բազում այն զի ձուք 'ի սե-
փախն երանգ արուին են 'ի նկար:
Լզնահաւն 'ի մորենիս, հաղարջենիս
և 'ի մոցսոս մերոց սրտոխղաց առ-
նէ բոյն, եւ ձուք նորա սլտակաւոր
'ի գոյն նափսրտի, որ զթիկամբն: Ի զի
գտեալ է մեր 'ի վարդենիս մի 'ի բու-
նոց անտի գաղտակուր կոնքի 'ի նմա-
նութիւն՝ ունելով 'ի միջի քառեակ
մարգարիտս կոպուտակս և վարդ մի
ցողալից 'ի վերուստ վայրահակ. եզ-
նահաւն արու կայր անշարժ յոստ Թը-
փոյն, որ առնթեր, իբրեւ ծաղիկ
ծիրանի և կապուտակ: Լշւ այսոցիկ
սրտակեր 'ի ջուրս նկարէր, ունելով
'ի յատակի ստուեր ընկուղենւոյ, որոյ
յետիւսէ լուսանայր այգն:

Այսու մանր նկարաւ եցոյց մեզ
Տէր զօրինակ շնորհաց, որով զնու-
թիւնն զարդարեաց:

ՀԱԹՈՊԻԱՆ